

מ"ת 24234/07/16 - מדינת ישראל נגד ב ע (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

26 ביולי 2016

מ"ת 24234-07-16 מדינת ישראל נ' ע (עציר)

בפני כבוד השופטת הבכירה שוש שטרית

המבקשת:

מדינת ישראל

ע"י באי-כוחה עו"ד בוסה טסמה ועו"ד שרון לוי

נגד

המשיב:

ב ע (עציר) - בעצמו

ע"י בא-כוחו עו"ד נועם בונדר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. על-פי העובדות, בתאריך 10.7.2016 בסמוך לשעה 1:00, בזמן שהנאשם והמתלוננת - אז זוג נשוי - שהו בבית, כשהמתלוננת יושבת על הספה בסלון, התנהל ביניהם ויכוח, במהלכו השליך הנאשם כוס זכוכית לעבר המתלוננת, שאחד מרסיסי פגע בברכה הימנית, וגרם לה לחתך מדמם ברגל ובצקת מקומית.

2. בדיון שהתקיים ביום טען ב"כ המשיב להעדר קיומה של תשתית ראייתית ונוכח עומס דיונים ושבייתת הקלדניות, נשמעו טיעונים קצרים של ב"כ הצדדים ואלה הסכימו להגיש טיעוניהם בהרחבה בכתב וכך עשו.

3. בא-כוח המשיב טען כי אין כל בסיס ראייתי לכך שהמשיב השליך לעבר המתלוננת כוס זכוכית אשר התנפצה ורסיסי פגעו במתלוננת ופצעו אותה ואין באמירות המתלוננת, אשר לא ידעה לספר האם מדובר בהשלכה מכוונת של הכוס לעברה או לא כדי ליצור תשתית ראייתית בעלת פוטנציאל להרשעתו של המשיב. עוד נטען, כי הדברים שנרשמו בדו"ח הפעולה של השוטר דורון סלומון כפי ששמע אותם מהשוטר יוסף, וגם הדברים שאמרה לאוזניו של השוטר סולומון - אינם קבילים, בהיותם עדות מפי השמועה, שכן אלה לא נאמרו בהזדמנות הראשונה של המתלוננת לספר אודות שאירע לה הייתה ועת הגיע לדירה טאלקר אותו פגשה לראשונה ובפניו לא טענה נגד המשיב, ומכאן וגם הדברים ששמע השוטר דורון סלומון מפי המתלוננת, לא יכולים להוות ראיה קבילה נגד המשיב.

הוסיף וטען כי הגעתו של המשיב לתחנת המשטרה על מנת שזו תסייע בידו לקחת חפציו מהדירה בה מתגוררים בני הזוג נוכח סירובה של המתלוננת לעשות כן, אינה עולה בקנה אחד עם שנטען כלפיו כי תקף את אשתו והוא בעל ניסיון

קודם בפלילים, אלא יותר מתאימה למי שנהג בתמימות והגיע לתחנת המשטרה ללא כל חשש שמא מעשיו יחשפו והוא יופלל על ידי המתלוננת.

כתימוכין לטענותיו הפנה בין היתר לעולה מהודעתו של השוטר יוסף מעדותו אשר לשאלה כיצד נשמעה המתלוננת בשיחתו עמה, השיב כי זו נשמעה רגיל לא בכתה או הייתה לחוצה.

4. בא-כוח המבקשת הפנה לדו"חות השוטרים, לצילומים בתיק ולהעדר שיתוף הפעולה של המתלוננת עם המשטרה.

5. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ובטיעוני הצדדים מצאתי קיומן של ראיות לכאורה מספקות לשלב זה של ההליך המשפטי.

6. ראשיתו של האירוע הוא בהגעת המשיב לתחנת המשטרה סמוך לשעה 01:00 (ראה מזכר של השוטר אדי יוסף) שוחח עם השוטר אדי יוסף היומנאי באותו לילה **(להלן: השוטר יוסף)** וביקש עזרת המשטרה בהוצאת חפציו מהבית בו הוא מתגורר עם אשתו וילדיו, נוכח סירובה של אשתו (מי שהפכה למתלוננת) לעשות כן, ובמקביל שוחח המשיב עם אשתו ובתוך כך מסר את הטלפון הנייד שלו לשוטר על מנת שזה ישוחח עם אשתו. השוטר שאל את אשתו של המשיב מדוע היא לא מאפשרת לבעלה להוציא בגדים **"ומסרה לי שהיא כולה מלאה בדם שבעלה תקף אותה והיא מפחדת להתלונן על כך"**. השוטר יוסף דיווח לשוטר דורון סלומון אשר מסר כי יגש לבית הצדדים לברר את הדברים והמשיב עוכב.

7. מדו"ח הפעולה של השוטר דורון סלומון עולה, כי לאחר שדווח על-ידי השוטר יוסף כי המתלוננת מסרה כי המשיב תקף אותה, הוא הגיע לדירה אשר מוכרת לו וכך בעליה של הדירה. המתלוננת פתחה את הדלת והייתה עם חבר משפחה, אותו הציגה כבן-משפחה. הוא תיאר אותה כמי שנראתה חבולה וחבושה בתחבושת מדממת ברגל ימין. בדירה עצמה הבחין כי בוצע סוג של ניקיון שכן נותרו מריחות של דבר-מה על הרצפה. כן ראה נייר טואלט ספוג בדם. הוא שאל את המתלוננת מה קרה, וזאת אמרה לו: **"אתה יודע מה קרה אז מה אתה שואל מה שתמיד קורה"**, ואז הוסיפה המתלוננת ואמרה לו: **"אני לא מתלוננת תעזוב אותי מהדברים האלה חשבתי שהוא הולך בדרך הישר אבל טעיתי"**. לבקשתו הראתה את הפצע ברגלה והוא ראה חתך עמוק, ובהמשך הבחין בשברי זכוכית על ידי הספה, במטבח בכתמי דם על הרצפה, ובכלל הדירה הייתה כולה כתמי דם, לרבות בחדר המקלחת, שם ניסתה המתלוננת לשטוף את הרגל.

בהמשך מוסיף, כי הוא ביקש מהמתלוננת לספר לו מה קרה, וזו מסרה כי המשיב רצה לרדת למטה, היא ביקשה שלא ירד, מכאן החל ביניהם ויכוח והמשיב החל לצעוק עליה ולצרוח והעיק את הכוס והיא הרגישה שהיא נחבלה. הוא רצה לעזור לה לעצור את הדימום אמנם היא סירבה, המשיב המשיך להתווכח אתה, יצא מהבית ואמר לה שהוא הולך למשטרה וידאג שיעצרו אותה. עוד עולה מהדו"ח כי המתלוננת הוסיפה כי המשיב חזר סמוך לאחר שיצא מהדירה, הקיש בדלת, ביקש להיכנס, אולם היא סירבה לאפשר כניסתו.

עוד עולה מהדו"ח כי המתלוננת מסרה לשוטר דורון סלומון, כי המשיב הוא זה שעשה לה את זה, ולאחר שיצא מהדירה, ובהיותו בתחנת המשטרה, העביר לה מסר כי ידאג שהרווחה ייקחו לה את הילדים והמשטרה בדרך לעצור אותה. הוסיפה וסיפרה כי היא נמנעת מלתת עדות מאחר שמדובר באבי ילדיה, כי אינה יודעת כבר מה לעשות, והזעיקה את חבר המשפחה, מאור טאלקר שיסייע בידה.

המתלוננת הובהלה לטיפול במיון בדימונה.

8. בהודעתה הראשונה במשטרה, משנשאלה בדבר האירוע השיבה: **"אני לא מספרת אין לי מה לספר כי לא קרה כלום"**. משנשאלה בנוגע לדברים שמסרה לשוטרים, השיבה: **"אני לא רוצה לענות לא קרה בינינו כלום תשחרר אותי"**, וכך בהמשך חקירתה עולה כי המתלוננת מסרבת לשתף פעולה, מציינת כי היא לא רוצה להתלונן. בהודעתה השנייה, שנגבתה תחת אזהרה, ובנוגע לאיומים שכביכול הפנתה כלפי המשיב, הוסיפה כי היא לא זוכרת בדיוק אם אמרה לו שתדאג שחבר שלו יסבך אותו, ציינה כי שתתה הרבה לפני-כן, ולשאלה איך נגרמה לה הפציעה ברגל, מסרה: **"נפלה עליי כוס"**.

מהודעתו של מאור טאלקר, חבר המשפחה, עולה כי המתלוננת הזעיקה אותו בסביבות השעה 23:30, ותוך שהיא בוכה ביקשה ממנו להגיע אליה הביתה ולהביא עימו תחבושת. הוא שאל אותה מה קרה, והיא ענתה בבכי שיגיע דחוף עם תחבושת. חמש דקות לאחר מכן הגיע לבית בו שהתה יחד עם ילדיה, ראה שהרצפה במטבח מלאה בדם והשטיח בסלון גם הוא עם דם, ובאחת ברגליה חתך. עוד עולה מהודעתו של מאור כי המתלוננת מסרה לו שהמשיב הלך והשאיר אותה לבד, ומששאל אותה בשנית מה קרה היא חזרה והחלה לבכות. הוא חבש את רגלה, ומאוחר יותר נכנס השוטר דורון סולומון אשר ביקש לדעת מה קרה, והיא אמרה לו שהיא לא רוצה לתת עדות, והוסיף ואמר: **"והאמת היא שהיא לא רצתה לשתף פעולה"**. משנלקחה המתלוננת לטיפול הוא נשאר להשגיח על הילדים.

9. דו"ח הפעולה של השוטר סלומון ומזכרו של השוטר יוסף, לצד פציעתה של המתלוננת כעולה מצילומים בתיק, לרבות כתמי הדם בסלון מטבח ואמבטיה ומצבה של המתלוננת כפי שנחשפו אליו השוטרים (חרף שאלה הגיעו לאחר כשעה וחצי לאחר קרות האירוע ולאחר שהמתלוננת קיבלה עזרה ותמיכה מצדו של מאור טאלקר וזירת האירוע עבר ניקיון מסוים) בשילוב דברי המשיב המגיע לתחנת המשטרה וטוען כי המתלוננת מסרבת לתת לו את בגדיו לאחר שפרץ בניהם וויכוח - מבססים תשתית ראייתית מספקת מאוד להליך שלפניי.

10. טענה בדבר קבילות הדברים שמסרה המתלוננת לשוטרים קודם להודעתה וחקירתה במשטרה מקומה בהליך העיקרי, ולא בהליך זה.

בכל מקרה אוסיף, לאחר שהמתלוננת נפצעת משבר הזכוכית, והמשיב עוזב את הדירה, היא בוחרת להתקשר מיד לחבר ילדות של המשיב (ראה בהודעתו של מאור) שאותו כינתה המתלוננת בפני השוטר סלומון דורון כבן משפחה, ומזעיקה אותו לעזור לה.

מאור בהודעתו מסר כי מששאל את המתלוננת מה קרה היא בכתה וחזרה ובקשה שיגיע, ומשהגיע לבית וראה את

פציעתה של המתלוננת, כתמי הדם ברחבי הסלון והמטבח, חזר ושאל מה קרה והמתלוננת בתגובה, שוב פרצה שוב בבכי וחבקה אותו, מה שמלמד על מצבה הרגשי והנפשי של המתלוננת סמוך לאחר שנפצעה ומכאן שאין לטעמי משקל משמעותי לכך שזו אמרה או לא אמרה בפני מאור כי המשיב אחראי לפציעתה.

בנוסף, הודעתו של מאור נעדרת כל התייחסות, הן שלו והן של המתלוננת לאופן פציעתה, והדבר תמוה ביותר, בהינתן תיאורו את מצבה של המתלוננת והבית בעת הגעתו " **נכנסתי לדירה ראיתי את הרצפה של המטבח מלאה בדם השטיח של הסלון עם דם. ראיתי על הרגל..חתך והיה לה דם..שאלתי איפה ב בעלה והיא אמרה לי שהוא הלך ועזב אותה לבד..**". כך או אחרת, העובדה כי מאור בהודעתו במשטרה אומר כי המתלוננת בכתה ולא הוסיף לתאר מה אמרה לו, אין בה כדי לשלול אפשרות כי אלה דברו בניהם בנוגע לאופן פציעתה של המתלוננת והוא כחבר ילדות של המשיב לא מצא לנכון להביא את הדברים בפני השוטר שגבה הודעתו.

זאת ועוד, מאור בהודעתו נשאל האם זו הפעם הראשונה שהמשיב תוקף את המתלוננת, והשיב שלא זכור לו שהיו אירועים ביניהם. דברים אלה, אינם מתיישבים עם העובדה כי באירוע אלימות קודם בין המשיב למתלוננת, בגינו הורשע המשיב בתקיפתה, ושלאחר תיקון כתב האישום נגד המשיב, עולה המשיב צעק על המתלוננת וסטר בפניה עת שהיו ברכב יחד עם ילדיהם ובנוכחותו של מאור, ומכאן שהודעתו של מאור צריכה להתייחסות זהירה כבר בשלב הזה של ההליך.

בנוסף, גם בדברים שמסרה המתלוננת בפני השוטר דורון סלומון יש כדי לבסס תשתית ראיתית למיוחס למשיב. העובדה כי המתלוננת טוענת בפניו כי היא לא יודעת להגיד אם המשיב התכוון או לא התכוון להשליך את הכוס לעברה, ובניגוד לאמירותיה הטלפוניות המוחלטות בפני השוטר יוסף, מהווים לטעמי חלק מהעדר שיתוף פעולה שלה עם המשטרה והכחשתה הגורפת כי המשיב נקט כלפיה באלימות מכל סוג. כעולה מהודעות המתלוננת במשטרה וגם מזו של מאור טאלקר, המתלוננת, אשר לציין נכחה בדיונים, סירבה לשתף פעולה עם המשטרה וסירבה למסור תלונה רשמית, וניכר כי זו עשתה בהודעותיה במשטרה על מנת למזער ממעשי המשיב כלפיה ובשונה ממה שאמרה בפני השוטרים.

תסמונת האישה המוכה, ניכרת בהתנהלות המתלוננת, אשר אין חולק הוכחה בעבר על ידי המשיב אשר הורשע בעבירות אלימות כלפיה. נתון נוסף אותו יש להביא בחשבון בהקשר האמור הינו, כי המתלוננת לא פנתה כלל למשטרה והאירוע התגלה לאחר שהמשיב התייצב בעצמו בטענה כי המתלוננת מסרבת לאפשר לו להוציא את חפציו מהבית.

כאן המקום לציין, כי טענת ב"כ המשיב כי יש לראות בהגעתו של המשיב לתחנת המשטרה כמהלך תמים התומך בגרסתו לפיה המתלוננת מעלילה עליו וכי בעת יציאתו מהבית המתלוננת לא הייתה פצועה ברגלה וכי הכול היה בסדר, אין בה ממש. **ראשית,** האירוע התרחש קודם לשעה 23:30 שאז כבר מתקשרת המתלוננת למאור ומזעיקה אותו לסייע לה (ראו בהודעת מאור) ואילו המשיב, משום מה, מגיע לתחנת המשטרה, **רק בחלוף שעה וחצי מאז האירוע,** כך עולה ממזכר השוטר יוסף אשר שימש כיומנאי.

שנית, הסברו של המשיב להגעתו למשטרה הייתה רק על מנת שייסעו בידו לקחת את בגדיו, תמוהה וקשה שתתקבל,

שהרי זה מתגורר בבית באופן קבוע, אינו מורחק ומה דחק לו להגיע דווקא בשעת לילה מאוחרת בעניין זה. טענתו (ראו חקירתו הראשונה מיום 10.7.2016) בפני השופט כי החליט להסתייע במשטרה לצורך כך, ורק משום שהוא הקיש בדלת כמה פעמים והמתלוננת לא הכניסה אותו לבית והוא העדיף לבוא למשטרה על מנת שלא תסבך אותו, גם הוא קשה שיתקבל על רקע כל הדברים שבאו עד כה.

נראה כי מדובר במי שהבין את תוצאת מעשיו, והוא כבר הורשע בעבר בתקיפת המתלוננת ותלוי נגדו מאסר מותנה בן 3 חודשים - עשה לקדם תרופה למכה, והגיע לתחנה בטענה כי המתלוננת מסרבת לתת לו לקחת את בגדיו.

ניתנה והודעה היום, כ' בתמוז התשע"ו, 26/07/2016, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

החלטה

בדין היום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה. עילת המעצר הינה סטטוטורית, ומתעצמת נוכח העובדה שמדובר במי שזו הפעם השנייה חוזר ותוקף את המתלוננת שהיא אשתו, ועוד כשמאסר מותנה תלוי ועומד מעל ראשו.

לבקשת בא-כוח המשיב נשמעה חלופת מעצר בדמות אביה של המתלוננת. חקירתו לא היתה ארוכה, וזו הופסקה על-ידי מאחר שהתרשמתי היטב ממנו היתה כי זה לא מתאים לשמש חלופת מעצר לחתן שלו, בהינתן שזה ניסה למזער ממעשיו של המשיב, ולפחות לשיטתו הוא לא יודע מה קרה באותו אירוע, למעט הטענה שהמשיב השליך כוס זכוכית לעבר בתו, ותוך שלמעשה הוא נמנע מלהתייחס לתוצאה של אותה השלכת כוס לפציעתה של בתו, למצבה הנפשי. וגם אם אקבל את דברי הערב שהוא אביה של המתלוננת כי הוא לא יודע מעבר לכך, הרי גם בכך יש בכדי לעמוד לו לרועץ. הכיצד ייתכן שאביה, שמלווה אותה לדיונים, לא יודע מה התרחש באירוע האלימות המיוחס למשיב, ותוצאותיו על גופה של בתו? זאת ועוד, הערב טען כי המשיב השתנה, ונראה כי זה לא מודע לחומרת המעשים המיוחסים למשיב ולמצבה האמיתי של בתו. במקרה לפני, ובפרט בהינתן העדר שיתוף פעולה של המתלוננת עם המשטרה וניסיונה לאורך כל החקירה למזער מהתנהלות המשיב כלפיה, סבורתני שיש להידרש לתסקיר מעצר אשר יביא תמונה מלאה בפני בית המשפט, ואת מערכת היחסים שבין המשיב למתלוננת ומקומו של אביה בתמונה זו.

תסקיר שירות המבחן יוגש עד ליום 18.8.16.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה וכתב האישום לשירות המבחן.

קובעת לדין בפני שופט מעצרים תורן ליום 18.8.16 בשעה 10:00. המזכירות מתבקשת לקבוע את הדין בהתאם.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת, ויובא לדין באמצעות שב"ס.

משפטו של המשיב החל.

ניתנה והודעה היום, כ' בתמוז התשע"ו, 26/07/2016, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה